Тел – белемнең ачкычы, акылның баскычы.

Иң татлы тел – туган тел,
Анам сөйләп торган тел.

Алтыда белгән ана телең
Алтмышта да онытылмас.

Теле барның иле бар.

Теле татлының дусы күп.

Аз сөйлә, күп тыңла.

Телне кадерләгән халык, үзе дә кадерле булыр.

Дөньяда иң татлы нәрсә дә – тел,
Иң ачы нәрсә дә – тел.

Сөйдергән дә – тел, биздергән дә – тел.

Тел – ташны эретә.

Тел – елата да, юата да.

Ананың балага биргән иң зур бүләге – тел.

Тел – ни әйтсә, колагың шуны ишетер.

Тәмле дә – тел, тәмсез дә – тел.

Киеменә карап каршы алалар,
Акылына карап озаталар.

Татлы тел тимер капканы ачар.

Бит күрке – күз, тел күрке – сүз.

Сөйли белсәң, тыңлый да бел.

Тел турында татар халык мәкальләре һәм әйтемнәре

* Сүз - бер көнлек, тел - гомерлек.

* Тел - ананың теләге,
  Тел - ананың баласына иң кадерле бүләге.

* Бер телдә ун хикмәт,
  Ун телдә йөз хикмәт.

* Тел белмәгән теленнән абыныр.

* Телгә сак бул!

* Тел дигән дәрья бар,
  Дәрья төбендә мәрҗән бар.
  Белгәннәр чумып алыр,
  Белмәгәннәр коры калыр.

* Телне каләм саклый.

* Тел - күңелнең көзгесе.

* Теле юкны тигәнәк талар.

* Телләр белгән - илләр белгән.

* Тел ташны эретә.

* Кеше күрке - йөз,
Йөзнең күрке - күз,
Уйның күрке - тел,
Телнең күрке - сүз.

* Теллеләр халык булып дөньяга чыккан,
Телсезләр балык булып дәрьяда калган,
Бакылдыклар бака булып баткакта яталар, ди.

* Инсафлының теле саф.

* Туган телем - иркә гөлем,
Киңдер сиңа күңел түрем,
Туган телем - үз телем,
Туган илем - үз көнем.